

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 10, 34a.37-43; Ps 118, 1-2.16ab-17.22-23; Kol 3, 1-4; Iv 20, 1-9

Velika je danas radost jer ulazimo u događaj koji se dogodio prije gotovo 2000 godina, a koji začuđuje i danas, dajući nam nadu i smisao da živimo kršćanskim životom. Taj je događaj uskrsnuće Gospodina Isusa Krista od mrtvih. Ovdje se prelama povijesni pojam tj. da je Isus živio, u aktualnost, tj. da je Isus živ. Uskrsnućem Isus nije osoba prošlosti već osoba koja je svakom vremenu suvremenik, pa tako i našem. Samo uskrsnuće je novi život koji nije podložan smrti i postojanju, a ne radi se ni o isključivo Isusovom, individualnom događaju, već je to događaj za čitavo čovječanstvo kojim je otvorena nova dimenzija postojanja po kojoj mi živimo u Božjoj besmrtnosti. Tako je vječni život zapravo život u onome koji je jedini vječan, a uskrsnuće je pridruživanje produhovljenog tijela tom obliku života. Ivan nam u svom izvještaju o Isusovu uskrsnuću donosi pregršt simbola koji nam pokušavaju progovoriti o dubini uskrsa. Da je Isus uskrsnuo doznalo se prvoga dana u tjednu, što je pak poveznica sa prvim danom stvaranja, kada iz ničega nastaje nešto novo. Uskrsnuće je nastajanje novog života, pa se nedjelju u uskrsnoj perspektivi naziva i osmim danom, budući je početak jednog otajstva koje vodi u vječnost te izlazi iz redovitog tjednog ritma u jednu eshatološku stvarnost osmog, odnosno vječnog dana s Bogom. Žene na grob dolaze još za mraka. To je slika ondašnjega, ali i današnjega svijeta. Dok svijet živi u tami grijeha, ne uviđa da mu je već svanulo vječno sunce, da postoji njegov izbavitelj koji ga može privesti vječnom svjetlu. Ne dopustimo da uskrsnuće Gospodinovo ne donese svjetlo i u najtamnije trenutke našega života. Ono što su žene odmah primijetile je da nema Isusa te su pomislile da ga je netko ukrao. Ovdje se dolazi do bitnoga, a to je kako prazan grob u Jeruzalemu nije vjerodostojno svjedočanstvo da je Isus uskrsnuo. Potvrda da je Isus uistinu živ proizlazi iz mnogobrojnih susreta Uskrsloga s apostolima i učenicima, ali u konačnici, da je Isus uistinu živ uvjerali smo se i mi susrećući ga na mnoge načine kroz što smo spoznali da je evanđelje istina. Svatko od nas je pozvan biti poput Marije Magdalene koja hita drugima svjedočiti svoje iskustvo susreta s Uskrsnim. Ne dopustimo da nas naše žalosti i tjeskobe uvedu u stanje duhovne smrti, već dopustimo da nas zahvati svjetlost Uskrsloga te širimo to svjetlo svijetom, da upozna da smo od Boga pozvani i poslani. Dopustimo Isusu da uđe u naše srce i naš život, da nas oživi, podigne iz mrtvih te da nam dade snage ići naprijed na našem životnom putu prema vlastitom uskrsnuću.